

RESBOIUL

APARE IN FIE-CARE DIMINĂȚA LA 7 ORE.

Biouroul Redacției și Administrației în Palatul „Dacia“

LOCOTENENTUL MIHAIL ȘIURCĂ

Mort la 30 August 1877 în fața Plevnei.

Astăzi înfățișăm lectorilor noștri figura unui brav veteran, unuia din acei militari, cari au intrat în armată încă înaintea anului 1848.

Mihail Șurcă e născut la anul 1827 în comuna rurală Balteni, din districtul Mehedintzi și căsătorit la 30 August 1854 cu domnișoara Stanca Froni.

La 16 Ianuarie 1846, a intrat în regimentul 2 de linie, la 24 Ianuarie 1849 s'a numit caporal de pompieri în Bucuresci, la 19 Septembrie 1852 a fost înaintat la gradul de sergent, la 21 Februarie 1863 a fost transferat la batalionul 1 de vânători, la 1 Octombrie 1865 a fost numit sergent major, la 7 Mai 1866 a înaintat la gradul de sublocotenent de grănicer la punctul Gura-Ialomitei, la 13 August a fost permutat la regimentul 8 de linie, la 1 Ianuarie 1872 a fost numit locotenent, și la 5 Septembrie 1872 i s'a acordat semnul onorific de aur pentru serviciul militar de 25 ani împliniți.

Eacă un militar, care a intrat în armată ca simplul soldat, trecând prin toate gradele și servind în mai multe corpuri, d'abia dupe un timp de 20 ani a dobândit gradul de oficer.

Șurcă a fost militar cu trup și suflet, supus datoriiilor sale blând și drept cu inferiorii săi, conștiincios și exact în serviciu, el a fost stimat și iubit de superiorii, camarazii și supușii lui.

Ca individ Șurcă era un bărbat onest, în viața sa nu a cunoscut viciul, și un bun sociu.

În luptele de la 30 August fiind în capul companiei sale a căzut lovit de mai multe glonțe.

El e jelit, atât de corpul său, cât și de toți cari îl cunoscău.

Cu durere trebuie să menționăm aci, că neconsolata sa soție care se află acum la Reni a rămas în completă miserie.

BUCURESCI 21 OCTOMBRIE

Trebuie ore să nu vorbim? Nu e o crimă a tăcea?

Neconținut guvernamental și sateliților lor ne-au acuzat că direcția și tonul ce am dat micului nostru organ, nu e de loc potrivit cu împrejurările în care ne aflăm. Unii chiar din amicii noștri ne-au observat că ținem prea puțină seamă de aceste împrejurări.

Fideli scopului ce ne-am propus și modului în care ne-am hotărât a-l ajunge, nu ne-am clătinat un moment, și cu speranța că nu e depărtată ziua de lumină, am continuat în mijlocul huliilor și insultelor adeptilor și susții-

torilor politice adoptată sub actualul regim, — dacă nise aventuri periculoase se pot numi politică.

Armata străină năvăleau repede în țară, guvernul hotăra trecerea Dunării; nu mult după aceea, tunul începu să bubue, cădeaă orașe, pereaă victime ale resboiului, doliul, durerea și jalea coprinse țara, țipete de disperare se înălțău din șanțurile și redutele Plevnei.

O sguđitură generală; totul trebuia să tacă; furtuna era atât de mare în cât un simțiment de amuțială învăluie sufletele.

Dar când tunetele bubue, când fulgerile brăzdăă aerul, un trăsnet se așteptă. A căđut.

Ietă bomba; vedeți-o, cercetați-o, măsurați-i dimensiunile și judecați:

„Puterile neutre au întrevorbiri, ca în acord, să propue, după luarea Plevnei, o mijlocire, pe aceste baze:

.....

Înapoierea Basarabiei la Rusia, acea parte din Basarabia ce s'a dat României, prin tratatul de la Paris.

„Independența absolută a României, și cedându-i-se partea din Dobrogiă coprinsă între Dunăre, Marea-Neagră și valul lui Trăian.“

Acestea sunt temeliele pe cari pute-

rile garante vor cerca să stabilească pacea, punând capăt unui război atât de nedrept.

Nici nu a sosit earna cu greutățile ei, d'abia o victorie a tăiat drumul între Orhan și Plevna, și un colț din perdeana ce acopere intențiunile amicilor noștri—de convenție—să descopere.

România va ceda Rusiei, bunei noastre vecine, partea din Basarabia ce ne-a dat Europa la tractatul din Paris.

În schimb însă, i se va da o parte din Dobrogi și în această balanță, servese de părgie Independența.

Acest fapt se pare o scornitură. Nimeni nu se va lăsa a crede că este cu putință. Cu toate acestea, acei cari cunosc mai de aproape pe puternicii noștri vecini bine-voitori, acei cari cunosc mai cu deamănuntul istoria monarhiilor aliate, nu se vor îndoi. Și apoi, câți ani sunt ore de când, România se înfiora de tipetele de durere ale surorii Bucovina, vădată pe piața diplomației de monarhiul Europei, ca o sclavă pe piețele Orientului?

Să ni se ia Basarabia, pământul nostru, pământ mănos, brasdat cu sudorile de muncă ale Românului, și în locu-i să ni se dea, o parte din Dobrogi, o țără nefrăcesă pentru integritatea României; și ce parte din Dobrogi? Mlaștinile bolnăvicioase, smârcurile și vâltacele, pe cari nici chiar Turcia, posesora lor, nu le apără de cât numai ca să nu facă un început de desmembrare.

Nu credem că, în această sfișiere a țerei, va avea vre-o parte și guvernul nostru. Chiar dacă ar exista vre-un tractat de înțelegere în această privință cu aliata noastră în rebelul din Bulgaria, avem ferma convicțiune că un ministeriu român cât de strein de iubirea și susținerea națiunii — nu a subscris la un act atât de.....

În ori-ce cas însă, scirea despre intențiunea diplomației de a statornici înțelegerea între cele două puteri beligerante pe bazele ce am enumerat mai sus, vine din cercuri politice. Ce e mai mult; această scire este aruncată din Berlin, Olimpul în care astăzi se hotărăse de sorta națiunilor puse sub garanția Europei. Se țice că Italia va lua ramura de oliv, ceea ce e de natură a desveli misterul vizitei ministrului Crispi, care mult timp fu obiectul diaristicii euro-

pene. Se pare chiar că este un resunet al acelor diferite șgomote despre mijlocire, cari au încetat de o dată.

Rare-ori s'a întâmplat ca resunetele hotărârii diplomației europene să nu fie adevărate, dacă nu în tot, cel puțin în parte. Esemple avem numeroase, mai ales în acești din urmă ani. Ori-ce fapt merit a fi îndeplinit, tot-d'auna a fost pus la lumină cu mult mai înainte, spre a tenta opinia publică.

Ne-am făcut datoria de a atrage întru cât-va atenția adevăraților Români, spre a medita serios asupra acestei nenorociri; am făcut-o cu atât mai mult, cu cât scim că în țera lui Mircea și Ștefan sunt destui boeri, cari se vor sfătui și se vor ridica a pune piedică ori-cărei cercări de rupere a țerei, pe care ne-au dat-o spre păstrare.

SULTANUL și PACEA

Chiar patrioții turcesci cei mai exaltați, chiar partizanii cei mai aprigi ai războiului, nu cutază să mai vorbiască pentru război, față cu miseria în care a cădat țara. Sultanul chiar ar voi bucuros să intre în tractări, el vrea pace, ceea ce se poate vedea din cuvintele lui. Ast-fel mai deună-zi, priimind pe agentul belgian d. Dalloz, se exprimă, că ar voi bucuros, îndată după finirea războiului să organizeze imperiul, și spre acest scop studiază serios legislațiunea și sistemul de guvern belgian. Aceste cuvinte ale Sultanului, fură reproduse de organul oficial al imperiului otoman: *Tacoini-Vicae*, și care a adresat cuvintele Sultanului: *mohametanilor*, pe cari voese a-i pregăti pentru pace.

ÉRASI PROCLAMATIA MAGHARILOR

Românul nu s'a săturat încă de păcălituri! În numărul său de azi revenind asupra vestei proclamații a Maghiarilor susține cu încăpăținare că acea proclamație a existat, de ore-ce a fost publicată în diarul *umoristic „Lampys“* și reprodusă în foia *Die Politic*, (*Românul* o botedă *Der Politic*) care asemenea s'a păcălit ca și *Românul*.

É:ă singurul argument prin care foia oficială încercă a face pe public să credă că menționata proclamație nu era apocrifă, de ore ce a fost publicată în diarul *umoristic „Lampas.“*

În fine *Românul* continuă a susține cu ori ce preț, că proclamația a existat, și că într'adevăr *România* a fost amenințată cu năvălirea Ungurilor.

Aci să ne fie iertat, a pune în îndoială

sinceritatea politică a organului guvernamental, care scie tot așa de bine ca și noi, că Ungurii nu pot întreprinde nici o dată așa ceva de cât pe cale revoluționară.

Autonomia Ungariei dobândită în anul 1867 nu se întinde până-acolo d'a face politică esteriură pe comptul ei, sau d'a face măcar demonstrațiuni militare contra veri-cărei puteri.

Declarațiile de război tratatele militare de alianță, împărțășirea la conferințe internaționale nu sunt în competența Ungariei, care în realitate nu este de cât o provincie privilegiată a Imperiului Austro-Ungar, și sorta căreia este străns legată de aceea a întregului Imperiu.

Urmați deci, a speria lumea cu asemenea gogoși, combateți cu așa mijloce rușinoase pe adversarii d-văstră politici, și fiți siguri că veți ajunge departe.

BATA CIBI OFICIALE

Monitorul oficial a ajuns o adevărată jucărie. Actele oficiale cele mai importante sunt pline de greșeli de tot felul, în cât nu se mai poate pune nici un temei pe nici o publicație din organul ministerului.

În numărul de la 11 ale curentei, s'a publicat numele oficerilor morți și răniți în ultimul atac nefavorabil.

Monitorul de ieri publică o altă listă, sub motiv că cea d'întăiu nu era completă.

În numărul de la 18 curent se publică numirea d-lui Major Gheorghievici ca prefect de poliție în Iași.

Monitorul de azi rectifică această numire, arătând că acest maior în loc de Gheorghievici se chiamă Ghenovic.

Monitorul No 219 publică o sentință a tribunalului corecțional de Ilfov, secția I, contra unui *Ión Dracu*. Astăzi după 16 zile foia oficială spune că sentința nu e dată contra lui Dracu, ci Drok este numele împrecinatului.

Nu scim, dacă nu cumva în acest interval n'a fost arestat din greșelă, vre-o persoană cu numele de Dracu.

Cu ocazia luptelor de la Plevna în ziua de 30 August a. c., a cădut în luptă, între alții, și d. Sub-locotenent Nicolae Nancovic din regimentul 8 de linie, fără să se fi vădut publicat prin *Monitor* și numele acestui oficer. Am cerut în mai multe rânduri publicarea numelui său, constatând chiar printr'o scrisoare a d-lui colonel Ipatescu căderea sa. Însă toate în zadar! — Guvernul său directorul *Monitorului* n'a voit s'o publice.

Voină a lămuri această împrejurare, am urmărit-o mai de aproape, și n'am întărdiat a constata că é:ăși din greșelă în loc de *Nancovic* s'a țis *Marcovic*. În acest cas însă, încăpăținarea necalificabilă a oficialilor de la *Monitor* a mers atât de departe, în cât s'au opus a face până și rectificarea cușnită, preferând a lăsa lucru incurcat, în

cât lumea a fost în drept a crede că numitul oficer a fost cu desăvârșire uitat.

Nu scim, dacă aceste greșeli provin din ușurința autorităților sau din neglijența redacției *Monitorului oficial*, dar în ori-ce caz, este un lucru neertat, un adevărat scandal încă ne mai pomenit.

ORDINUL SFANTULUI GHEORGHE

Marele duce Mihail, comandantul suprem al armatei din Caucas, priimi cel mai mare ordin militar, *ordinul Sf. Gheorghe clasa întâia*. După cum ni se scrie din Petersburg, Marele duce priimi în anul 1854 7 Noembrie, înaintea *Sevastopolului*, acest ordin clasa a patra, pentru bravura militară. În 15 Iunie 1864, în urma supunerii complete a *Caucasului* deveni cavaler al ordinului *Sf. Gheorghe clasa a doua*.

Cu acest ordin clasa I, mai e decorat numai Impăratul Germaniei, Wilhelm.

De la crearea lui (19 Decembrie 1769) până acum sunt abia 20 persoane cavaleri ai acestui ordin clasa I, adică:

Generalul, conte Rumjanjew-Sadunaischy (1770); Generalul, conte Orlov-Cemenschy (1770); Generalul, conte Panin (1770); Generalul-mareșal campestru, Principele Potemkin-Tauricul (1788); Generalul-mareșal campestru, conte Suworow-Rimnischy (1788); Admiralul Ciciagow (1790); Generalul, Principe Repnin (1791); Generalul-mareșal campestru, Principele Golenișcew-Cutusof-Smolenschy (1812); Generalul de infanterie, conte Barclay de Tolly (1813); Principele ereditar svedian Carol Joan Bernadotte (1813); Mareșalul-campestru Principele Blücher de Wahlstadt (1813); Mareșalul-campestru Carol de Șwarțenberg (1813); Mareșalul-campestru Wellington (1814); Generalul de cavalerie, conte Beningsen (1814); Ludovic Anton, duce de Angoulême (1824); Generalul-mareșal-campestru, conte Paschievici Eri-vanschy (1829); Generalul-mareșal-campestru, conte I. I. Diebici Sabalcanschy (1829); Mareșalul-campestru conte Josef Radețchy (1848); și Impăratul Germaniei Wilhelm (1869). Impăratului Alexandru I se oferi insigniele clasei I; dar le respinse și alese pe acelea de clasa a patra.

STAREA LARISSEI (Capitala Tessaliei).

Diarul *Politische Correspondenz* dă următoarele detalii despre starea Larisei:

După cum am arătat, au fost amenințați cu morțe toți acei creștini cari nu se învioră cu ridicarea de ziduri în orașul nostru; asemenea și acei Turci cari căuta a apăra pe creștini. Poliția locală interveni numai *pro forma*. S'au arestat câți-va mohametani acușati ca autorii acestei demonstrații, liberându-i însă în curând. După retragerea Gheghilor s'a restabilit liniștea; dintre cei 600 Ghegi, cari în aceste 5 zile din urmă, năvăliră în Thesalia, 300 au trecut prin Almiron și Larissa, însă n'au făcut nici un esces mai însemnat. Conducătorul lor Avdufrachman Aga a putut să 'i ție în frâu, și astfel 'și câștigă iubirea creștinilor de aci. Deci, se vede că având numai puțină bună voință, s'ar putea pune capăt tuturilor esceselor.

În alte ținuturi ale *Tesaliei*, precum în *Tricala*, *Cardita*, *Farsala* și *Domochi* nu s'a îndreptat de loc lucrurile. Acolo Bașibuzucii au fost puși în cuartire prin casele locuitorilor, pe cari 'i apăsa în tot modul.

Între locuitorii prădați în satul *Tarițana* este și un supus austriac cu numele Bebos. După cum se dice, consulul austriac din *Volo* a protestat la Mutesarif, care 'i-a promis despăgubire.

Ministerul de resboi a ordonat de curând guvernatorilor din diferite districte ca să cumpere haine de iernă pentru armată.

Consiliul provincial din Salonichi a oprit esportul peilor de oie, de care guvernul cumpără multe.

Doctorul de aci Apostolos Bazondachis, iubit de câtră toți, a fost espatriat la Siria, unde va fi transportat în săptămâna viitoare.

ULTIME SCIRI POSTALE

Constantinopol, 30 Octombrie. — Guvernatorul militar de la Erzerum, organiză din locuitorii acestei cetăți fără osebite de naționalitate și religione, o *gardă națională*, căreia i se va încredința paza întăriturilor de aci. Garda se va compune din 30 batalioane de câte 600 omeni. Mulți *prooți* creștini și Turci se înrolă în această gardă.

— Trupele turcesci cari se retrag de la Toprak-Caleh spre Erzerum sunt urmărite dinspre Diardin de un corp de armată rusească.

Constantinopol, 30 Octombrie. — În privința *proviantului*, Osman și Șefchet-Pașa, au hotărât ca în fie-care lună de *doă ori* să vie în Plevna câte un convoi, de și Șefchet în cel din urmă convoi a adus proviant pentru o lună întregă.

Acest convoi a sosit aci la 14 a. c. deci Osman în cazul cel mai reu, este aprovizionat până la jumătatea lunii Noembrie.

Ragusa, 30 Octombrie. — Guvernatorul de la Salonic, Nusret-Pașa n'a executat încă ordinul Porței de a goni pe călugării greci din Muntele Athos. Dupe cum ni se scrie din Constantinopol, guvernatorul a priimit de la Porța hotărârea de a *amena* executarea acestui ordin.

Pesta, 30 Octombrie. — Dupe cum ne spune *Budapesti Napilap*, Cossuth a primit de la societatea polonă din Pesta, o deputație, în frunte cu președintele acestei societăți, *Golumberschi*, care i-a mulțumit pentru o scrisoare în care vorbește despre *reînființarea Poloniei*.

Petersburg, 30 Octombrie. Diarul *Golos* anunță de la Visinchi cu data de 29 a. c.:

General Heimann s'a unit cu Terguicasoff și urmărește pe Ismail-Pașa. Astăzi 'și-au lagărul la Hassan-Caleh.

Constantinopol, 29 Octombrie. — Ați s'a întors Suleiman la *Rasgrad*, dupe ce a întărit *Bazargic*, și 'l a prevădit cu întărituri contra unor atacuri neprevădute ale corpului rusesc din Dobrochia.

De la Orhan și Plevna nimic nou.

Muctar-Pașa întărit de corpul lui *Ismail-Hachi-Pașa*, 'și aședă cuartierul principal între *Coprichi* și *Zevin*, și caută să respingă pe Ruși, dacă vor cerca să înainteze spre *Erzerum*. Unele diare *susțin* că *Muctar-Pașa* ar fi scăpat rănit de la Alagia-Dagh; tot ast-fel și *Rasid-Pașa* și fiul lui *Șamil*, care revoltase acum 30 ani pe Cerchez contra Rușilor.

Constantinopol, 30 Octombrie, amăzi. — Aci se vorbește despre o luptă, ce s'ar fi dat la Plevna; la Seraskierat însă se păstrează o *țâcere adâncă*.

Consiliul de resboi adunat ieri în Seraskierat desbătu despre depeșile cele din urmă venite de la Plevna și Orhan. Se șoptește despre o luptă în prețma *Rasgradului*.

Ruși, dupe cum anunță agenția Havas, au intrat în Olti.

Constantinopol, 30 Octombrie. — Agentul Serbiei *Cristici* a împărțit ieri lui *Server-Pașa*, o depeșă a guvernului său, în care se dice, că atitudinea Serbiei nu este motiv drept ca să dea nascere plângerilor Porței. Măsurile militare ale Serbiei au de scop numai apărarea granițelor, și dorește ca *referințele bune* să continue.

NOUTATI TELEGRAFICE

Constantinopol, 1 Noemvrie.

Dupe câte-va încercări neînsemnate, Mukhtar-paşa şi Ismail-paşa au părăsit poziţia de la Koprikeoi şi s'au retras în apropierea Erzerumului.

Un detaşament rusesc a ajuns în vecinătatea Hassan-Kalehului.

Nici o scire de la Plevna.

Paris, 1 Noemvrie.

Se telegrafiază din Viena că baronul d'Oubril, ambasador al Rusiei la Berlin a fost chemat la Gorni-Struden. Această scire face senzaţie. Se crede că Germania ar avea de gând să intervină în favoarea păcii. Rusia ar înlesni demarşurile Germaniei.

CRONICA DILEI

Escesuri ruseşti. — Suntem informaţi că mai mulţi cărauşii ruşi au deprădat pe mai mulţi ţerani din comuna Islasu, luându-le pe furis mai multe lucruri şi tăind după şoséua judeţului mai mulţi arbori, ast-fel că atrase atenţia primarului, care se şi duse să'i pândescă cu patrula sa, şi într'o noapte îi şi prinse în flagrant delict punând mâna pe unul din ei, ceî-lalţi o luară la fugă. Se duse apoi la comandantul rus să reclame şi acesta îi dete patru soldaţi, fără arme, ca să ia îndărăt lucrurile furate, însă cărauşii fiind în număr mai mare se puseră şi bătură patrula, atunci se şi făcu reclamaţie d-lui prefect, care, după câte aflăm, a şi făcut un raport d-lui comisar român, arătându'i şi pagubile cauzate. Acesta face onóre d-lui Missir care probéză că se intereséză de populaţia rurală care este destul de apăsată.

Ne place a crede că şi d. N. Catargiu 'şi va face datoria şi va da satisfacţiune bietilor sătenî, precum şi judeţului.

(Liberul Cugetător)

SPICE

O luptă cu ursul. — In zilele acestea se ivi des de diminéţă în satul Pétra din districtul Dimboviţa, un urs înspăimântător.

Tot satul se ridică şi óspele neacceptat speriat de chiotele ţeranilor, a luă la sănătósă. In capul satului, însă se întâlni cu săténul Nicolae Nastasoiu, şi ursul repezindu-se asupra'i 'l luă în braţe. Lupta ţinu vre-o câte-va minute; ursul apucând mâna lui Năstăsoiu în gură i-o sfărâmă; atunci bravul sătén înfipse cu mâna dréptă în gâtul ursului, cuţitul de la bréu; în urma acestei lovituri, ursul lăşă în dată mâna curagiosului sătén, şi o tuli d'a fuga pe câmpii.

*

O pedepsă groaznică. — Indienii au obiceiul de a pedepsi adulterul într'un mod care nu ar fi de loc pe placul Europeanilor. — Eată cum s'a pedepsit nu de mult o indiană din Reno, negreşit mai civilizată de cât concetăţenele ei. Această jună femeie, din tribul Piutilor, a părăsit pe soţul ei, pentru unul anume Iim. Primind ştire spre un asemenea scandal, Pintii se întruniră la sfat şi hotărără asupra sorţii nenorocitei ce s'a făcut vinovată de crima adulterului.

Vre-o cincî-zeci dintre deuşii plecară peste noapte la locuinţa nevestei vinovate, o prinseră şi o duseră aproape de Wassoe-Lake, unde erau asiguraţi contra a orî-şi cărei surprinderi. Sosind aici, bătură un par gros în pământ, îşi legară victima de densusul apoi adunară o mulţime de surcele şi dădură foc. In vreme ce femeia ţipa de agonie în mijlocul focului, ei jucau împrejurul ei şi cântău tot felul de cântece vesele şi selbatice.

Cât pentru indianul Iim, el privea ne-păsător la toate aceste, caşi când întregul incident nu l'ar privi. După ce trupul femeii fu prefăcut în cenuşă, soţul ofensat, Sam, se declară satisfăcut şi uulţimea se depărtă.

COLACEI

Un tinăr de curënd insurat se plângea mereu socrului său, că soţia lui e fórte rea. Socrul, sătul de atâtea plângerî, dişe : „Ai dreptate, Elena e un drac împelitat şi dacă nu se va îndrepta, o voi *desmosceni*. Din acea di, bărbatul nu scie cum să laude purtarea Elenei.

SCIRILE NOPTEI

După o teleframă din Berlin se pregătesc punctele principale ale păcei, în cazul când armata rusă ar câştiga o victorie decisivă. Anglia caută a afla părerea puterilor în privinţa unei păci, dată pe programul propus la Constantinopol.

Generalul *Backer* fu rechemat de la Dunăre şi însărcinat cu comanda gardei civice din Constantinopol.

Tóte brigadele de miliţie Sêrbescă, afară de acea de la Şumada, au priimit ordin a pleca cătră graniţa.

O telegramă din Viena anunţă că Sultanul se va duce la Adrianopol să vadă cum sunt trataţi Bulgarii de către

judecătoria turcă. Principele Reuss, s'a plâns contra ei, după ce a făcut însuşit o anchetă.

Se dice că Midhat-Paşa va fi rechemat faţă cu viitorea sesiune a parlamentului.

Cursul de Bucureşti, 21 Octombrie 1877.

Oblig. Rurale	86 $\frac{1}{2}$	86
Domeniale	76	75 $\frac{3}{4}$
Credit funciar rural	74 $\frac{1}{2}$	74
urban	65	—
Impr. municipal al Capit.	73	—
Oblig. Pensii	125	—
Oblig. Dacia	200	—
Romania	40	—
Impr. municipal cu premii	—	—
Renta Română	—	—
Paris 3 luni	9950	—
Londra	2495	—
Viena	—	—
Berlin	122 $\frac{1}{2}$	—

Cursul de Viena, 31 Octombrie.

Metalice	64	—
Naţionale	66	95
Renta în aur	74	45
Lose	110	50
Acţiunile băneei	729	—
Credituri	212	40
London	118	—
Argint în mărfuri	104	45
Ducatul	5	63
Napoleonul	9	50
Marc 100	58	40

Théâtre Français — Salle Bossel

Direction de

Mlle EMILIE KELLER

Samedi, 22 Octobre 1877

Mr. Coufleury restera chez lui !

Operette en un acte de J. de St. Remy.
Musique de J. Offenbach.

LA CORDE SENSIBLE

Comédie-vaudeville mêlée de chants
par Mr. L. Thiboust.

Un merlan frit

Operette en un acte de Marquet et Delb. Musique de Douay.

TEATRU ITALIAN

Sâmbătă, 22 Octombrie 1877

TROVATORE

Gperă în 4 acte,

poesia de S. Camarano, musica de G. Verdi.

Pădurea dupe moşia Tîrgu-Urziceni, jud. Ialomiţa, 300 pogone în luncă, lemne gróse de tufă, parî şi nuele de tufă şi salcie, se arendéză péné la cincî ani.

Doritorii pot lua informaţiuni în Bucureşti de la d-nul Vasile Tomovei Strada Têrgovişti No. 89 şi în Urziceni de la proprietar Colonelul Stoica.

Se vinde, cincî Butóie cu Vin Negru de 7 ani, adresa Strada Gabroveni No. 3.